

מצרע
יד א

וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
זאת תהיה תורת המצרע ביום
טהרתו והובא אל-הכהן: ויצא
הכהן אל-מחוץ למחנה וראה
הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת
ד מן-הצרוע: וצוה הכהן ולקח
למטהר שתי-צפרים חיות
טהרות ועץ ארז ושני תולעת
ה ואזב: וצוה הכהן ושחט את-
הצפור האחת אל-כלי-חרש
י* על-מים חיים: את-הצפר
החיה יקח אתה ואת-עץ
הארז ואת-שני התולעת ואת-
האזב וטבל אותם ואת הוצפר
החיה בדם הצפר השחטה
ז על המים החיים: והזה על
המטהר מן-הצרעת שבע
פעמים וטהרו ושלח את-
הצפר החיה על-פני השדה:
ח וכבס המטהר את-בגדיו וגלח
את-כל-שערו ורחץ במים
ט וטהר ואחר נבוא אל-המחנה
וישב מחוץ לאהל שבעת
ימים: והיה ביום השביעי
יגלח את-כל-שערו את-ראשו
ואת-זקנו ואת גבת עינו ואת-
כל-שערו יגלח וכבס את-
בגדיו ורחץ את-בשרו במים

י* וטהר: וביום השמיני יקח
שני-כבשים תמימים וכבשה
אחת בת-שנתה תמימה
ושלשה עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ולג אחד שמן:
יא והעמיד הכהן המטהר את
האיש המטהר ואתם לפני
יב יהוה פתח אהל מועד: ולקח
הכהן את-הכבש האחד
והקריב אתו לאשם ואת-
לג השמן והניף אתם תנופה
שני לפני יהוה: ושחט את-הכבש
יג במקום אשר ישחט את-
החטאת ואת-העלה במקום
הקדש כי פחטאת האשם הוא
יד לכהן קדש קדשים הוא: ולקח
הכהן מדם האשם ונתן הכהן
על-תנוף און המטהר הימנית
ועל-כהן ידו הימנית ועל-כהן
טו רגלו הימנית: ולקח הכהן
מלג השמן ויצק על-כף הכהן
טז השמאלית: וטבל הכהן את-
אצבעו הימנית מן-השמן
אשר על-כפו השמאלית
והזה מן-השמן באצבעו שבע
יז פעמים לפני יהוה: ומיתר
השמן אשר על-כפו יתן הכהן
על-תנוף און המטהר הימנית
ועל-כהן ידו הימנית ועל-כהן
רגלו הימנית על דם האשם:

יח והנותר בשמן אשר על-כף
הכהן יתן על-ראש המטהר
וכפר עליו הכהן לפני יהוה:
יט ועשה הכהן את-החטאת
וכפר על-המטהר מטמאתו
ואחר ישחט את-העלה:
כ והעלה הכהן את-העלה
ואת-המנחה המזבחה וכפר
עליו הכהן וטהר:

שלישי
(חמישי)
כא

ואם-דל הוא ואין ידו
משגת ולקח כבש אחד אשם
לתנופה לכפר עליו ועשורון
סלת אחד בלול בשמן למנחה
כב ולג שמן: ושתי תרים או שני
בני יונה אשר תשיג ידו והיה
אחד חטאת והאחד עלה:
כג והביא אתם ביום השמיני
לטהרתו אל-הכהן אל-פתח
כד אהל-מועד לפני יהוה: ולקח
הכהן את-כבש האשם ואת-
לג השמן והניף אתם הכהן
כה תנופה לפני יהוה: ושחט את-
כבש האשם ולקח הכהן מדם
האשם ונתן על-תנוף און-
המטהר הימנית ועל-כהן
ידו הימנית ועל-כהן רגלו
ס הימנית: ומן-השמן יצק הכהן
על-כף הכהן השמאלית:
כז והזה הכהן באצבעו הימנית
מן-השמן אשר על-כפו

הַשְּׂמַאלִית שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי
 כח יְהוָה: וַנִּתֵּן הַכֹּהֵן מִן־הַשָּׁמַיִם |
 אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ עַל־תְּנוּךְ אֵזֶן
 הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן
 יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ
 הַיְמָנִית עַל־מְקוֹם דָּם הָאֵשֶׁם:
 כט וְהִנֹּתֶר מִן־הַשָּׁמַן אֲשֶׁר עַל־
 כף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטְהָר
 ל לִכְפֹּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה: וַעֲשֵׂה
 ל אֶת־הָאָחֵד מִן־הַתְּרִים אוֹ
 מִן־בְּנֵי הַיְיֹנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁיֹג
 לא יָדוֹ: אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁיֹג יָדוֹ אֶת־
 הָאָחֵד חֹטֵאת וְאֵת־הָאָחֵד
 עלָה עַל־הַמִּנְחָה וְכֹפֵר הַכֹּהֵן
 על הַמִּטְהָר לִפְנֵי יְהוָה:
 לב זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־בוֹ נִגְעַ
 צִרְעַת אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁיֹג יָדוֹ
 בְּטַהֲרָתוֹ:
 רביעי (שישי) ס
 וידבר יהוה אל־משה ואל־
 לד אַהֲרֹן לֵאמֹר: כִּי תָבֹאוּ אֶל־
 אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
 לאחֲזֶה וְנִתְּתִי נִגַע צִרְעַת בְּבֵית
 לה אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם: וְבֹא אֲשֶׁר־לוֹ
 הַבֵּית וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כִּנְגַע
 לו נִרְאָה לִי בְּבֵית: וְצִוָּה הַכֹּהֵן
 וּפְנֹו אֶת־הַבֵּית בְּטָרֶם וְבֹא
 הַכֹּהֵן לְרֹאוֹת אֶת־הַנִּגַּע וְלֹא
 יִטְמָא כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵית וְאַחֵר כֵּן
 וְבֹא הַכֹּהֵן לְרֹאוֹת אֶת־הַבֵּית:

לו וּרְאָה אֶת־הַנִּגַּע וְהִנֵּה הַנִּגַּע
 בְּקִירַת הַבַּיִת שִׁקְעָרוֹת
 וּרְקִרְקַת אוֹ אִרְמֻדֹת
 לח וּמְרִאִיהֶן שֹׁפֵל מִן־הַקִּיר: וַיֵּצֵא
 הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת אֶל־פֶּתַח הַבַּיִת
 וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת שִׁבְעַת
 לט יָמִים: וְשֵׁב הַכֹּהֵן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וּרְאָה וְהִנֵּה פֶשֶׁה הַנִּגַּע בְּקִירַת
 מ הַבַּיִת: וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְחִלְצוּ
 אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בִּהֶן הַנִּגַּע
 וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל־מַחוּץ
 מא לְעִיר אֶל־מְקוֹם טָמֵא: וְאֵת־
 הַבַּיִת יִקְצַע מִבַּיִת סָבִיב וְשִׁפְכוּ
 אֶת־הָעֶפֶר אֲשֶׁר הִקְצַו אֶל־
 מַחוּץ לְעִיר אֶל־מְקוֹם טָמֵא:
 מב וּלְקַחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת וְהִבְיֹאוּ
 אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים וְעִפֹר אַחֵר
 מג יִקַּח וְטַח וְטַח אֶת־הַבַּיִת: וְאִם־
 יִשׁוּב הַנִּגַּע וּפְרַח בְּבֵית אַחֵר
 חִלְץ אֶת־הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי
 הַקְּצוֹת אֶת־הַבַּיִת וְאַחֲרֵי
 מד הַטּוּחַ: וְבֹא הַכֹּהֵן וּרְאָה וְהִנֵּה
 פֶּשֶׁה הַנִּגַּע בְּבֵית צִרְעַת
 מִמְּאֲרַת הוּא בְּבֵית טָמֵא הוּא:
 מה וַנִּתֵּן אֶת־הַבַּיִת אֶת־אֲבָנָיו
 וְאֶת־עֲצָיו וְאֵת כָּל־עֵפֶר הַבַּיִת
 וְהוֹצִיא אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־
 מו מְקוֹם טָמֵא: וְהִבֵּא אֶל־הַבַּיִת
 כָּל־יְמֵי הַסְּגִיר אֹתוֹ יִטְמָא עַד־
 מז הָעָרֵב: וְהִשְׁכַּב בְּבֵית יִכְבֵּס

את־בגדיו והאכל בבית יכבס
 מח את־בגדיו: ואם־בָּא יבֹא הַכֹּהֵן
 וּרְאָה וְהִנֵּה לֹא־פֶשֶׁה הַנִּגַּע
 בְּבֵית אַחֲרֵי הַטּוּחַ אֶת־הַבַּיִת
 וְטַהֵר הַכֹּהֵן אֶת־הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא
 מט הַנִּגַּע: וְלָקַח לַחֲטָא אֶת־הַבַּיִת
 שְׁתֵּי צִפְרִים וְעֵץ אֲרָז וְשֵׁנִי
 נ תּוֹלַעַת וְאֵזֶב: וַשְּׁחַט אֶת־
 הַצִּפֹּר הָאֶחָד אֶל־כְּלֵי־חֹרֶשׁ
 נא עַל־מִים חַיִּים: וְלָקַח אֶת־עֵץ־
 הָאֲרָז וְאֵת־הָאֵזֶב וְאֵת שְׁנֵי
 הַתּוֹלַעַת וְאֵת הַצִּפֹּר הַחַיִּיהַ
 וְטָבַל אֹתָם בְּדָם הַצִּפֹּר
 הַשְּׁחוּטָה וּבְמִים חַיִּים וְהִזָּה
 נב אֶל־הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים: וְחֹטֵא
 אֶת־הַבַּיִת בְּדָם הַצִּפֹּר וּבְמִים
 חַיִּים וּבְצִפֹּר חַיִּיהַ וּבְעֵץ
 הָאֲרָז וּבְאֵזֶב וּבְשֵׁנֵי הַתּוֹלַעַת:
 נג וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיִּיהַ אֶל־
 מַחוּץ לְעִיר אֶל־פְּנֵי הַשּׂדֵה
 חמישי נד וְכֹפֵר עַל־הַבַּיִת וְטַהֵר: זֹאת
 הַתּוֹרָה לְכָל־נִגַּע הַצִּרְעַת
 נה וְלִנְתֵק: וְלִצְרַעַת הַבְּגָד
 וּלְבֵית: וְלִשְׂאֵת וְלִסְפַּחַת
 נו וּלְבַהֲרַת: לַהוֹרֵת בְּיוֹם הַטָּמֵא
 וּבְיוֹם הַטָּהֵר זֹאת תּוֹרַת
 הַצִּרְעַת:
 סא וידבר יהוה אל־משה ואל־
 ב אַהֲרֹן לֵאמֹר: דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי

אשר הוא ישתב עליו בנגעו-
 כו בו יטמא עד-הערב: ואם שכב
 ישכב איש אתה ותיה נדתה
 עליו וטמא שבעת ימים וכל-
 המשכב אשר ישכב עליו
 יטמא:
 כה ואשה כי-זוב זוב דמה ס
 ימים רבים בלא עת-נדתה או
 כי-תזוב על-נדתה כל-ימי
 זוב טמאתה מימי נדתה תהיה
 טמאה הוא: כל-המשכב ט
 אשר-תשכב עליו כל-ימי
 זובה כמשכב נדתה יהיה-לה
 וכל-הכלי אשר תשב עליו
 טמא יהיה כטמאת נדתה:
 כז וכל-הנוגע בם יטמא וכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד-
 הערב: ואם-טהרה מזובה
 וספרה לה שבעת ימים ואחר
 כט תטהר: וביום השמיני תקח-
 לה שתי תרים או שני בני
 יונה והביאה אותם אל-הכהן
 ל אל-פתח אהל מועד: ועשה
 להכהן את-האחד חטאת ואת-
 האחר עלה וכפר עליה הכהן
 לפני יהוה מזוב טמאתה:
 מפטור לא והזרתם את-בני-ישראל
 מטמאתם ולא ימתו
 בטמאתם בטמאם את-משפני
 לב אשר בתוכם: זאת תורת הזב

לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ
 יד בשרו במים חיים וטהר: וביום
 השמיני יקח-לו שתי תרים או
 שני בני יונה וכל-ל לפני יהוה
 אל-פתח אהל מועד ונתנם
 טו אל-הכהן: ועשה אתם הכהן
 אחד חטאת והאחד עלה וכפר
 עליו הכהן לפני יהוה מזוב:
 שושי (שבועי) טז ואיש כי-תצא ממנו
 שכבת-זרע ורחץ במים את-
 כל-בשרו וטמא עד-הערב:
 יז וכל-בגד וכל-עור אשר-יהיה
 עליו שכבת-זרע וכבס במים
 וטמא עד-הערב: ואשה אשר
 ישכב איש אתה שכבת-זרע
 ורחצו במים וטמאו עד-
 הערב:
 יט ואשה כי-תהיה זבה דם יהיה
 זבה בבשרה שבעת ימים
 תהיה בנדתה וכל-הנגע בה
 כ יטמא עד-הערב: וכל אשר
 תשכב עליו בנדתה יטמא וכל-
 כא אשר-תשב עליו וטמא: וכל-
 הנגע במשכבה וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד-הערב:
 כב וכל-הנגע בכל-כלי אשר-
 תשב עליו וכבס בגדיו ורחץ
 כג במים וטמא עד-הערב: ואם
 על-המשכב הוא או על-הכלי

ישראל ואמרתם אלהם
 איש איש כי יהיה זב מבשרו
 ג זובו טמא הוא: וזאת תהיה
 טמאתו בזובו רר בשרו את-
 זובו או-החתים בשרו מזובו
 ד טמאתו הוא: כל-המשכב
 אשר ישכב עליו הזב יטמא
 וכל-הכלי אשר ישב עליו
 ה יטמא: ואיש אשר יגע
 במשכבו וכבס בגדיו ורחץ
 במים וטמא עד-הערב:
 ו והישב על-הכלי אשר ישב
 עליו הזב וכבס בגדיו ורחץ
 ז במים וטמא עד-הערב: והנגע
 בבשר הזב וכבס בגדיו ורחץ
 ח במים וטמא עד-הערב: וכי-
 ירק הזב בטהור וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד-הערב:
 ט וכל-המרכב אשר ירכב עליו
 י הזב יטמא: וכל-הנגע בכל
 אשר יהיה תחתיו יטמא עד-
 הערב והנושא אותם וכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד-
 יא הערב: וכל אשר יגע-בו הזב
 וידיו לא-שטף במים וכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד-
 יב הערב: וכלי-חרש אשר יגע-
 בו הזב ישבר וכל-כלי-עץ
 יג ישטף במים: וכי-יטהר הזב
 מזובו וספר לו שבעת ימים

וְאִשׁוֹ תֵצֵא מִמֶּנּוּ שְׂכַבְתָּ-זָרַע
לֵב לְטִמְאָה-בָּהּ: וְהָיְתָה בְנֵי-תָהּ
וְהָזַב אֶת-זֹבָבוֹ לְזָכָר וּלְקַבָּה
וְלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם-
טִמְאָה: